

Paradoks Pawła – część 4

Jakie prawo Pawle?

Przecież nie jesteśmy pod prawem, lecz pod łaską! Praktycznie nie ma dnia, byśmy tego nie słyszeli. Może sami to słyszeliście lub nawet tak mówiliście. Co?! Przestrzegacie Bożych instrukcji żywieniowych z 3 Mojż. 11? Przecież nie jesteśmy pod prawem, lecz pod łaską! Co?! Pamiętacie o Szabacie i obchodzicie go? Przecież nie jesteśmy pod prawem, lecz pod łaską! A gdybyśmy powiedzieli, że wierzymy i uczymy, iż kradzież jest wbrew Bożemu Prawu. I dlatego, nie kradniemy... to, czemu nie słyszymy...? Przecież nie jesteśmy pod prawem, lecz pod łaską! Albo wierzymy, że mordowanie jest wbrew Bożemu Prawu... kto nam powie... Przecież nie jesteśmy pod prawem, lecz pod łaską! Głupie by to było, co? Widać, że jesteśmy pod Bożym Prawem. Co zatem Paweł miał na myśli, tak mówiąc w Rzym 6:14?

Rzym 6:14

Grzech bowiem nie będzie nad wami panował, bo nie jesteście pod prawem, lecz pod łaską.

Oto jak działa typowa interpretacja, idzie mniej więcej tak... Było stare Boże Prawo, jakie spisał Mojżesz, teraz jest nowe Boże Prawo przez Chrystusa. Stare Prawo to prawo uczynków i zaskarbiania sobie na zbawienie, teraz jesteśmy pod łaską. Taka interpretacja wynika rzekomo z czytania Pawła, choć Paweł przekazał nam też, by 'wszystko badać'. I tak właśnie będziemy robić... przetestujemy taką interpretację Pawła. Czy prawdą jest, że teraz jesteśmy pod łaską, ale przedtem Boży lud nie był pod łaską? Stanowczo nie. Byliśmy pod łaską przed, w trakcie i po tym, jak Mojżesz otrzymał Prawo na górze Synaj.

1 Mojż. 6:8

Ale Noe znalazł łaskę w oczach Jahwe.

2 Mojż. 33:12

I Mojżesz powiedział do Jahwe: Oto mówisz mi: Prowadź ten lud, a nie oznajmiłeś mi, kogo pošlesz ze mną. Ponadto powiedziałaś: Znam cię po imieniu, znalazłeś też łaskę w moich oczach.

1 Mojż. 33:16

Po czym bowiem będzie można poznać, że ja i twój lud znaleźliśmy łaskę w twoich oczach? Czy nie po tym, że pójdziesz z nami? W ten sposób ja i twój lud będziemy wyróżnieni spośród wszystkich ludów, które są na ziemi.

Przypowieści 3:34

On szydzi z szyderców, ale daje łaskę pokornym.

Jeremiasz 31:2

Tak mówi Jahwe: Znalazł łaskę w pustyni naród, który uniknął miecza, Izrael, gdy wędrował do miejsca swojego odpoczynku.

Nie jest trudno dostrzec, że łaska nie jest czymś nowym. To nie jest tak, że lud w czasach Mojżesza oraz przed nie potrzebował dzieła Jaszua na krzyżu. Oczywiście, że potrzebowali. Było to po prostu przyszłe wydarzenie, pozwalające naszemu Stwórcy rozciągnąć łaskę na wszystkie wierzące pokolenia. I tylko dlatego, że ktoś podąża według Bożego Prawa, jakie spisał Mojżesz, to

nie oznacza to, że traci łaskę. Nie da się więc zaprzeczyć, że Paweł uczy, iż nie jesteśmy pod prawem, lecz pod łaską. Ale w tym samym czasie, musimy dostrzec, że nie może on mówić, iż Boże Prawo, spisane przez Mojżesza, jest przeciwne łasce. Jak to pokazaliśmy w poprzednich odcinkach serii Paradoксу Pawła, obaj, nasz Mesjasz, Jezus – Jego hebrajskie imię to Jaszua, oraz Paweł, praktykowali i nauczali Bożego Prawa, jakie spisał Mojżesz. Nie być „pod prawem, lecz pod łaską” nie można rozumieć tak, by znaczyło to, że nie jesteśmy pod Bożym Prawem. To wywołuje pytanie – co dokładnie Paweł miał na myśli?

Rzymian 6:14

Grzech bowiem nie będzie nad wami panował, bo nie jesteście pod prawem, lecz pod łaską.

Zauważcie, że mówi tam, iż „grzech nie będzie nad wami panował”. A to znaczy, że kiedyś grzech panował nad nami. Czyli idąc dalej, kiedyś byliśmy 'pod grzechem'. Ktoś może rzec, że Paweł nie mówi, byśmy nie byli 'pod grzechem', ale o tym, żebyśmy już nie byli 'pod prawem'. I tu właśnie pojawia się błąd. Chociaż jest to jedno zdanie, zbyt wielu popełnia błąd, sądząc, że pierwsza połowa zdania jest o czym innym, a druga też o czym innym. Kto z nas tego nie słyszał o biblijnej hermeneutyce... kontekst, kontekst, kontekst? Najważniejszy jest kontekst! Pomyślcie, coś w tym prawie z Rzym 6:14, pod jakim mamy nie być, łączy się tak naprawdę z tym, by grzech nie panował nad nami. To prawo, pod jakim mamy nie być, ma coś wspólnego z tym, by nie być pod grzechem. Taki mamy przed sobą kontekst w tym zdaniu. Można pomyśleć, że przecież łatwo na to wpaść, ale strasznie ciężko pokonać czyjeś nastawienie doktrynalne.

Pomyślcie... Jeśli Paweł w Rzym 6:14 mówił, byśmy nie byli pod Bożym Prawem, to czy chodziło Pawłowi o to, że nie jesteśmy pod Bożym Prawem, bo nie jesteśmy pod grzechem? Jeśli to Boże Prawo już nad nami nie panuje, to oznacza to, że Paweł przyrównuje Boże Prawo do bycia grzechem. A czy Boże Prawo jest grzechem? Może myślisz, że przecież nikt nie nazwałby Bożego Prawa grzechem, jednakże dokładnie to sugeruje Rzym 6:14, gdy się to czyta... oczywiście, jeśli ktoś ignoruje kontekst... i sądzi, że prawo, o jakim mówi Paweł, to Boże Prawo.

Rzym 6:14

Grzech bowiem nie będzie nad wami panował, gdyż nie jesteście pod prawem, ale pod łaską.

Przewidując, że pojawi się problem – bo Paweł był często wrywany z kontekstu – stawia dokładnie to samo pytanie w kolejnym rozdziale.

Rzymian 7:7

Cóż więc powiemy? Że Prawo to grzech? W żadnym razie! Przecież nie poznałbym grzechu, gdyby nie Prawo; bo też o pożądaniu nie wiedziałbym, gdyby Prawo nie mówiło: Nie będziesz pożądał.

To dzięki Bożemu Prawu mamy definicję grzechu. Biblia informuje nas, że łamanie Bożego Prawa jest grzechem.

1 Jan 3:4

Każdy, kto czyni grzech, czyni bezprawie, a grzech jest bezprawiem.

Przypomnijcie sobie, po hebrajsku 'prawo' to instrukcje. Czyli jest to instrukcja, która jest przeciwko Bożemu Prawu. Jeśli chcecie, to podobnie jak Paweł, możecie nazywać te instrukcje lub to prawo, 'Prawem grzechu'. Później pokażemy, skąd pochodzą instrukcje grzechu. I dalej... Grzech, czyli łamanie Bożych instrukcji, prowadzi do śmierci. Jest mowa już o tym na początku.

1 Mojż. 2:16

I rozkazał Jahwe Bóg człowiekowi: Możesz jeść do woli z każdego drzewa ogrodu; Ale

z drzewa poznania dobra i zła jeść nie będziesz, bo tego dnia, kiedy zjesz z niego, na pewno umrzesz.

Paweł celowo omawia to samo wcześniej, zanim dotrzemy do 6 rozdziału.

Rzym 5:12

Dlatego jak przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, tak i na wszystkich ludzi śmierć przyszła, za to, że wszyscy zgrzeszyli.

Czyli nasz Stwórca, poprzez 1 Mojżeszową, Pawła oraz inne fragmenty instruuje nas, że podążanie 'Prawem Grzechu' prowadzi do śmierci. To oczywiście będą kolejne instrukcje lub prawo, jeśli wolicie. Paweł nazywa to 'Prawem Grzechu i Śmierci'. Jeśli nie nadążacie za nami, to cierpliwości, dojdziemy do nauczania Pawła na temat Prawa Grzechu i Śmierci. Chcielibyśmy zasugerować, że Paweł wprowadza pewne pojęcie, które w Rzym 6:14 zwie 'Prawem Grzechu i Śmierci' i że szczególnie w tym kontekście nie mówi on o Bożym Prawie. To by znaczyło, że Paweł nie mówi, że nie jesteśmy pod 'Bożym Prawem', lecz zamiast tego mówi, że nie jesteśmy już pod 'Prawem Grzechu i Śmierci'. Chcemy zasugerować to, że Paweł uczy, iż kiedy przychodzimy do wiary, śmierć naszego Mesjasza uwolniła nas z niewoli grzechu i pozwoliła nam pokonać śmierć, czyli... nie jesteśmy już pod prawem grzechu i śmierci, lecz pod łaską. Nie jesteśmy już pod 'Prawem Grzechu i Śmierci'. Jeśli to brzmi jak naciąganie, to sugerujemy, że niechęć, aby przyjąć takie wyjaśnienie, może być wynikiem lat chrześcijańskiego programowania, które uwarunkowało wielu do uwierzenia, że Paweł uczy, iż nie jesteśmy już pod Bożym Prawem.

Jak stwierdziliśmy, kontekst jest taki, że nie jesteśmy już pod panowaniem grzechu... i ma to coś wspólnego z tym prawem, pod jakim już nie jesteśmy. Potem Paweł wymienia coś, co zwie „Prawem Grzechu”, które nie tylko jest inne niż „Boże Prawo”, ale „Prawo Grzechu” jest tak naprawdę przeciwieństwem „Prawa Bożego”... gdyż Paweł powiedział, że grzech to łamanie „Bożego Prawa”. A jednak wielu ludzi będzie wciąż utrzymywać, że w Rzym 6:14 Paweł mówi o „Bożym Prawie”, gdy w rzeczywistości kontekst, jaki przedstawił Paweł, jest zupełnie odwrotny. Proszę zauważyć, że w Rzymian 6 nigdzie nie jest wymienione „Boże Prawo”. Zatem jesteśmy zmuszeni, by z kontekstu wywnioskować, o jakim prawie (instrukcjach) mówi Paweł w 6:14... a to tylko można osiągnąć, badając najbliższy kontekst. Pozwólcie zatem, że przedstawimy ten kontekst z Rzym 6:14. Pokazaliśmy już, że prawo pod jakim już nie jesteśmy, a o jakim mówi Paweł, ma coś wspólnego z prawem grzechu i jego panowaniem (lub niewolą) nad nami.

Rzym 6:14

Grzech bowiem nie będzie nad wami panował, gdyż nie jesteście pod Prawem, ale pod łaską.

W tym samym rozdziale Paweł pisze, że śmierć nie panuje już nad Mesjaszem i podobnie jest z nami, żyjemy i śmierć też już nad nami nie ma władzy.

Rzym 6:8-9

Jeśli zatem umarliśmy z Chrystusem, wierzymy, że też z Nim będziemy żyć, wiedząc, że Chrystus wzbudzony z martwych już nie umiera, śmierć nad Nim już nie panuje.

Dlatego zgodnie z kontekstem, gdzie nie jesteśmy już „pod prawem”, dowiadujemy się, że zarówno grzech i śmierć już nad nami nie panują. Grzech i śmierć nie panują już nad nami... tak przynajmniej wynika z kontekstu. Czy sugerujemy, że Paweł nie uczy, iż nie jesteśmy już pod Bożym Prawem, lecz zamiast tego uczy, iż nie jesteśmy już pod „Prawem Grzechu i Śmierci”?

Tak, dokładnie tak twierdzimy.

Może są tacy, którzy zbyt wiele razy słyszeli, że Paweł uczy, iż nie jesteśmy już pod Bożym Prawem, lecz pod łaską, więc pozwolimy Pawłowi wypowiedzieć się tutaj. Nie popełniajcie błędu,

prawo, o jakim mówi Paweł, staje się bardzo, bardzo wyraźne dla tych, którzy czytają dalej, poza werwet Rzym 6:14. Paweł podsumowuje ten temat, tak mówiąc kilka werwetów dalej:

Rzym 8:1-2

Dlatego nie ma... (zauważcie, jak używa słowa 'dlatego' na podsumowanie tego wszystkiego) Dlatego nie ma żadnego potępienia dla tych, którzy są w Mesjaszu, Jaszua. Którzy nie postępują według ciała, ale według Ducha. Gdyż prawo Ducha życia, w Jaszua Mesjaszu, uwolniło mnie od prawa grzechu i śmierci.

To powinno mieć teraz więcej sensu. Łaska jest przyjęciem przebaczenia za łamanie Bożego Prawa, co nazywa się grzechem. A grzech prowadzi do śmierci. Zatem bycie pod łaską oznacza, że jesteśmy uwolnieni od niewoli grzechu i od śmierci, która była wynikiem grzechu. W konsekwencji nie jesteśmy uwolnieni od „Bożego Prawa”, lecz zamiast tego jesteśmy uwolnieni od „Prawa Grzechu i Śmierci”. Nie miałoby żadnego sensu mówienie, że łaską jest to, iż nie jesteśmy już pod Bożym Prawem. Gdyby nie było Bożego Prawa, nie byłoby grzechu, bo Prawo Boże definiuje grzech, i nie potrzebowalibyśmy łaski. To właśnie jest sednem Pawła w Rzym 7:7.

Rzym 7:7

Cóż więc powiemy? Że prawo [jest] grzechem? Nie daj Boże! Przeciwnie, nie poznałem grzechu [jak] tylko przez Prawo, bo i o pożądlivości nie wiedziałbym, gdyby Prawo nie mówiło: Nie będziesz pożądał.

Gdyby nie było Bożego Prawa, nie byłoby grzechu. Gdyby nie było czegoś takiego jak grzech, to w ogóle nie potrzebowalibyśmy łaski. Tak jak uczy nas tego cały Psalm 119, Paweł stwierdza, że Boże Prawo jest potrzebne, by pokazać nam, czym jest grzech i wskazać nam właściwą drogę do kroczenia... by pokazać, że Boże Prawo to wolność i radość! Jeśli więc kontekst ma znaczenie, to wszyscy już powinniśmy rozumieć, że Paweł nigdy nie mówił, iż nie jesteśmy już pod Bożym Prawem. Nie możemy powiedzieć, by kiedykolwiek tak pomyślał. Jedyne, co możemy powiedzieć to, że Paweł uczył, iż nie jesteśmy już pod „Prawem Grzechu i Śmierci”. Jeśli to objaśnienie do Rzym 6:14 nie przekonało cię, to prosimy o cierpliwość. W kolejnej części tej serii będziemy omawiać cały List do Rzymian. Jest tak wiele do powiedzenia w tym temacie. To był tylko wstęp.

Chcieliśmy po prostu omówić Rzym 6:14, by pokazać, że dopóki ktoś nie zrozumie, iż Paweł mówił o wielu różnych prawach, więc nie możemy zakładać, że Paweł zawsze mówi o Bożym Prawie, gdy wymienia słowo 'prawo'. Paweł wymienia wiele 'praw'. Wymienia ich co najmniej siedem.

1. Prawo Boże.
2. Prawo Grzechu.
3. Prawo Grzechu i Śmierci.
4. Prawo Ducha Życia.
5. Prawo Wiary.
6. Prawo Sprawiedliwości.
7. Prawo Chrystusa.

Jak to omówiliśmy w części 3 serii Paradoксу Pawła, hebrajskie słowo 'Tora' to po grecku słowo 'nomos', a po polsku 'prawo, zakon'. Paweł, będąc z faryzeuszów i z Żydów, słowo Tora rozumiałby po prostu jako 'instrukcje'. Tora oznacza wystrzelić strzałę, aby trafić w cel. Celem, oczywiście, był obiekt, w jaki celował łucznik. Czyli odpowiednio, Tora jest strzałą, wycelowaną w cel; tym, w co strzelasz. Celem jest prawda o Bogu i to, jak mamy się do Niego odnosić. Tora, w dosłownym sensie, to instrukcje przeznaczone do nauczania nas prawdy o Bogu. Tora oznacza kierunek, nauczanie, instrukcje lub doktrynę.

To ma sens, gdy chodzi o Bożą Torę, Boże Prawo... ale co z tymi innymi prawami, o jakich

uczy nas Paweł? Skąd pochodzą te instrukcje? Jak łączą się z innymi? Co te wszystkie 'instrukcje', wymienione przez Pawła, oznaczają dla nas, w wierze? Czego mają nas uczyć? A co istotniejsze, dlaczego, w pierwszym rzędzie, to takie istotne, by je zrozumieć? Ponieważ zrozumienie tego, jak Paweł pojmuje i naucza o tych różnych prawach, daje komuś lepsze wyposażenie do zrozumienia trudnych wyrażań Pawła w innych wersetach. Musimy wejść w myślenie Pawła, w przeciwnym razie Paweł, jak powiedział Piotr, będzie trudny do zrozumienia i popełnimy błąd nieprawych. Innymi słowy, nie możemy zrozumieć listów Pawła, jeśli nie zrozumiemy, jak myśli Paweł. To chyba ma sens. Jest to bardzo ważne i powinno to być oczywiste.

Przez tak długi czas, ci w wierze byli uczeni, że Rzym 6:14 uczy nas, iż nie jesteśmy już pod Bożym Prawem, gdy w rzeczywistości uczy nas, iż nie jesteśmy pod Prawem Grzechu i Śmierci. Dlaczego? Dlatego, że wielu nauczycieli nie rozumiało i nie rozumie, że Paweł uczy na temat wielu praw, nie tylko Bożego Prawa. Jest różnica między Prawem Grzechu i Śmierci, pod jakim już nie jesteśmy, a Bożym Prawem, pod jakim jesteśmy. To są dwa, różne prawa. Dopóki nie zbadaliśmy kontekstu, nie wiedzieliśmy, które z siedmiu praw Paweł miał na myśli... i wielu błędnie uważało, że Rzym 6:14 mówi o 'Bożym Prawie'. Widzicie, jak łatwo popełnić 'błąd nieprawych', jak go właściwie określił Piotr?

Zanim szczegółowo zbadamy każdy z listów Pawła i skupimy się na wersetach, które historycznie były używane do uczenia przeciwko Bożemu Prawu, wpierw, według Pawła, musimy zrozumieć wiele 'praw'. Praktycznie każdy przypadek, gdzie Paweł uczy o Bożym Prawie, to taki, gdzie Paweł zwraca się w swoich listach do kogoś, do jakiejś grupy, która albo nie rozumiała tych różnych praw, albo nie rozumiała porządku bądź funkcji, jakie te prawa mają wobec osób. Dlatego, gdy będziemy opisywać tych 7 praw i ukazywać współzależności i relacje pomiędzy nimi... proszę pamiętać, że przedstawiamy to tylko jako przegląd. Będziemy stale powoływać się na te 7 praw, gdy będziemy szczegółowo omawiać listy Pawła. Nawet jeśli po tej prezentacji nie czujesz, jakbyś w pełni pojmował rozumienie Pawła i prezentację tych 7 praw, to w porządku. Potraktuj to jako rozgrzewkę przed badaniem Rzymian, Galacjan, Efezjan, Kolosan itd. To znaczy, że prosimy cię, byś się nie spodziewał, że ta prezentacja tych 7 praw Pawła jest pełna i kompletna. Jest to zwykłe wprowadzenie, mające cię przygotować do pozostałych części tej serii. Choć gdy skończy się Seria Paradoks Pawła, te 7 praw Pawła i to, jak Paweł rozumie Boże Prawo, powinno być bardzo jasne dla ciebie, gdyż dość często będziemy mówić o tych prawach.

Spójrzmy na nie ponownie:

1. Boże Prawo.
2. Prawo Grzechu.
3. Prawo Grzechu i Śmierci.
4. Prawo Ducha Życia.
5. Prawo Wiary.
6. Prawo Sprawiedliwości.
7. Prawo Chrystusa.

Zauważcie, że większość jest wymieniona w liście do Rzymian. Z tego powodu List do Rzymian będzie pierwszym listem Pawła, jaki omówimy w Serii Paradoks Pawła. Dla tego ma dla nas sens, by omówić te różne prawa Pawła, aby, gdy zagłębimy się w list do Rzymian, mogliśmy lepiej docenić to, co Paweł stara się nauczyć. Oto co odkryjemy o rozumieniu przez Pawła tych siedmiu praw lub siedmiu instrukcji, jakie my wszyscy w wierze napotkaliśmy lub napotykamy. Najpierw pokażemy podsumowanie, a szczegóły później.

1. BOŻE INSTRUKCJE

Bardzo często nazywamy Bożą Torą lub w skrócie Torą. Boże Prawo definiuje nam, co jest, a co nie jest grzechem. Te instrukcje pochodzą od Boga. Wykonywanie Bożego Prawa to posłuszeństwo. Łamanie Bożego Prawa to grzech. To oczywiście prowadzi nas do drugiej instrukcji, do Prawa Grzechu.

2. INSTRUKCJE GRZECHU

Zanim przyszedliśmy do wiary, wszyscy byliśmy posłuszni Prawu Grzechu. Te instrukcje wywodzą się z nas, a dokładnie pochodzą z naszego ciała (grzesznej natury). Natura naszego ciała nienawidzi Bożego Prawa. Pragnieniem tej natury jest czynić rzeczy po naszemu, a nie po Bożemu. Gdy wchodzimy do wiary, toczy się w nas wojna pomiędzy Bożym Prawem a Prawem Grzechu. Duch, który jest w nas, kieruje lub instruuje nas ku Bożemu Prawu. Ciało kieruje lub instruuje nas w stronę Prawa Grzechu. Przy zmartwychwstaniu Boże Prawo w końcu całkowicie nad nami zwycięży i wojna tocząca się w nas, między ciałem a Duchem, w końcu się dla nas zakończy. Bieg zostanie dokonany i wygrany. Jednak zanim się to stanie, jesteśmy w grzechu, a grzech prowadzi do śmierci. To prowadzi nas do kolejnych instrukcji, Prawa Grzechu i Śmierci.

3. INSTRUKCJE GRZECHU I ŚMIERCI

Instrukcje ciała lub grzechu prowadzą nas do śmierci, co znane jest jako Prawo Grzechu i Śmierci. Zanim weszliśmy w wiarę, wszyscy byliśmy pod Prawem Grzechu i Śmierci, jednak wtedy o tym nie wiedzieliśmy. Nasze ciało nazywa Prawo Grzechu wolnością, choć w rzeczywistości grzech jest niewolą, a ta niewola doprowadza do śmierci. Instrukcje grzechu z naszego ciała wiodą do Bożych instrukcji, które, z powodu grzechu, żądają naszej śmierci. Naszym życiem żyjemy pod Prawem Grzechu i Śmierci, dopóki nie zapagniemy prawdy; to pragnienie nie pochodzi z ciała lecz z Ducha. Co oczywiście prowadzi nas do Prawa Ducha.

4. INSTRUKCJE DUCHA

Prawo Ducha mówi nam, że Boże Prawo jest prawdą, gdy się go usłyszy. Prowadzi nas w stronę Bożego Prawa a z dala od instrukcji ciała. Duch odsłania ciało i jego naturalną predyspozycję do grzechu. Czyli w chwili, gdy wchodzi w nas Prawo Ducha, natychmiast uświadamiamy sobie, że jesteśmy pod Prawem Grzechu i Śmierci. Wtedy też uświadamiamy sobie, że jesteśmy więźniami i w niewoli własnego grzechu. I wtedy dociera do nas, że jesteśmy w beznadziejnej sytuacji. Gdy uświadomimy sobie, że jesteśmy w więzieniu, pragniemy uwolnienia. Wtedy u Stwórcy szukamy drogi wyjścia. Duch albo pragnienie prawdy i chęć uwolnienia; wywołuje w nas pojawienie się wiary w naszego Stwórcę i w Jego wieczne oraz autorytatywne, niezmiennie Słowo. To wtedy prowadzi nas do Prawa Wiary.

5. INSTRUKCJE WIARY

Prawo Wiary ma dostosować twoje myślenie do Bożego Słowa. Paweł określa to mianem stawania się nowym człowiekiem. Wchodząc w wiarę, musimy przyjąć Boże Słowo za autorytet nad naszym życiem. Jest ono przeciwne ciału, które było twoim autorytetem i które uważa Boże Słowo za zniewolenie. To nie tylko mentalne przyzwolenie, lecz w rzeczywistości transformacja naszych wewnętrznych przekonań i podstaw, które wpływają bezpośrednio na to, jak postrzegamy świat i w nim działamy. Będąc posłusznymi Prawu Wiary, postrzegamy Słowo Boże jako wolność i sposób życia. Gdy wejdziemy w wiarę i rozpoczniemy jej bieg, to dzięki Jego łasce otrzymujemy życie wieczne. To nasza wewnętrzna przemiana oraz Duch lub pragnienie Jego Słowa prowadzą nas do wybawienia od Prawa Grzechu i Śmierci. To dzieje się, nim my cokolwiek zrobimy, co dowodzi, że zbawienie nie jest sprawą uczynków, lecz nowego stworzenia w nas. A to nowe stworzenie w nas sprawia, że chcemy czynić sprawiedliwość, co oczywiście wiedzie nas do Prawa Sprawiedliwości.

6. INSTRUKCJE SPRAWIEDLIWOŚCI

Prawo Sprawiedliwości to instrukcje do życia naszą wiarą, czyli po prostu do praktykowania naszej sprawiedliwości. Jest to czynienie właściwych dróg naszego Stwórcy. Jest to wynik naszej wiary. Ponieważ wierzymy, że Słowo Boże jest prawdą i właściwą drogą do życia, to nasze życie powinno być podobne do życia sprawiedliwości. Jest to przeciwieństwo do życia w ciele, czyli według naszych dróg, które są jak brudne szmaty dla naszego Stwórcy. Drogi naszego Stwórcy są sprawiedliwe, a sprawiedliwość, jaką czynimy, jest dowodem lub owocem naszej wiary. Ta sprawiedliwość lub właściwy sposób do wykonywania Bożego Prawa był widoczny, poprzez wieki,

w życiu wielu ludzi. Najbardziej popularny jest Jezus Chrystus, a po hebrajsku Jaszua, Mesjasz. To doprowadza nas do Prawa Chrystusa.

7. INSTRUKCJE CHRYSZTUSA (MESJASZA)

Prawo Chrystusa to Jego instrukcje, jako przykład, by w wierze iść według Bożego Prawa. Nasz Mesjasz nigdy nie przekazywał Swoich własnych instrukcji w Swoim własnym autorytecie. On po prostu powtarzał i wykonywał obowiązującą interpretację wiecznego i niezmiennego Słowa Bożego, które istniało od początku. To w Jaszua te wszystkie prawa są pojednane i zrozumiane. Jaszua uczył nas, że Boże Prawo jest prawdą. Wskazywał na nasz grzech i uczył nas, że nasz grzech prowadzi do śmierci. Mówił nam, że musimy zostać wybawieni od Prawa Grzechu i Śmierci. Aby to się stało, musimy słuchać Ducha, by wejść do wiary w Boże Słowo. Nasz Mesjasz żył doskonale Swoim życiem w Słowo Boże. To sprawiło dwie rzeczy. Jedną, że służy teraz jako doskonały przykład na to, jak chodzić zgodnie z Torą lub Słowem Bożym. Drugą, ponieważ nigdy nie zgrzeszył, nigdy nie znalazł się pod Prawem Grzechu i Śmierci, ale, jak nakazał Mu Ojciec, przyjął tę śmierć; śmierć, na jaką zasługujemy, dzięki Jego łasce, została usunięta. Możemy żyć, praktykując sprawiedliwość w Jego wierze i żyć Bożym Słowem w naszym życiu, codziennie umierając dla naszego ciała, które jest przeciwne Bożemu Słowu. Na końcu zmartwychwstaniemy w nowych ciałach, na zawsze usuwając ciało i chęć grzeszenia. Wtedy na wieki będziemy żyć w wolności Bożego Prawa.

Pamiętajcie, w pewien sposób każdy z listów Pawła omawia te siedem instrukcji. Paweł używa tych instrukcji, by nauczyć nas planu zbawienia, znaczenia prawdziwej wiary oraz procesu stawania się wierzącym. Oferuje nam to jako sposób na rozprawienie się z pewnymi błędami z I wieku, takimi jak uzależnienie się od instrukcji (praw) ludzi, modelu zbawienia z uczynków lub wpływem gnozy, innych doktryn itd. To było tylko zwykłe omówienie. Zanim zaczniemy szczegółowo omawiać każdy z listów Pawła, wyjaśnijmy biblijnie, jak każdą z tych instrukcji rozumiał Paweł. Zaczniemy od Bożego Prawa.

BOŻE PRAWO

Boże Prawo to po prostu wszystkie instrukcje, jakie otrzymaliśmy od naszego Stwórcy. W języku hebrajskim mówi się na to Tora. Boże Słowo jest niezmienne i trwa na wieki.

Izaj 40:8

[Trawa usycha, kwiat więdnie, ale Słowo Boga naszego trwa na wieki.](#)

A... czym jest Boże Słowo? Interesujące jest, jak Mesjasz, napominając faryzeuszów, nazywa to, co napisał Mojżesz, Słowem Bożym.

Marek 7:9-10, 13

[Mówił im też: Całkowicie znosicie przykazanie Boże, aby zachować swoją tradycję. Mojżesz bowiem powiedział: Wniwecz obracacie Słowo Boże przez waszą tradycję, którą przekazaliście. I wiele innych tym podobnych rzeczy czynicie.](#)

Widzicie tu, jak przykazania Boże, Słowo Boże, to, co napisał Mojżesz, jest nazwane jednym i tym samym. Niektóre doktryny ludzi próbują nas przekonać, że Boże Słowo nie trwa na wieki, że może się zmienić, zostać unieważnione itp. Czy może tak być? Albo nasz Pan miał rację, mówiąc, że to, co napisał Mojżesz, to Słowo Boże, albo to nie było Boże Słowo. Piotr, cytując Izajasza, także powiedział, że Słowo Boże jest na wieki.

1 Piotr 1:23-25

[Gdyż wszelkie ciało jest jak trawa, a wszelka chwała człowieka jak kwiat trawy. Trawa uschła, a jej kwiat opadł; lecz słowo Pana trwa na wieki. A jest to słowo, które zostało](#)

wam zwiastowane.

To dlatego musimy wszystko badać z Jego Słowem, bo w ostateczności to my będziemy odpowiadać za to, w co wierzyliśmy, a nie inni wierzyli za nas. Jeśli Boże Słowo może się zmienić, to Boże Słowo nie jest już skałą, ale ruchomym piaskiem.

Mat 7:24-27

Każdego więc, kto słucha tych moich słów i wypełnia je, przyrównam do człowieka mądrego, który zbudował swój dom na skale. I spadł deszcz, przyszła powódź, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom, ale się nie zawalił, bo był założony na skale. A każdy, kto słucha tych moich słów, a nie wypełnia ich, będzie przyrównany do człowieka głupiego, który zbudował swój dom na piasku. I spadł deszcz, przyszła powódź, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom, i zawalił się, a jego upadek był wielki.

Dopóki nie zbudujemy swej doktryny na niezmiennej skale Słowa, to nasza teologia upadnie w zmieniającej się teologii dnia. Zauważcie, jak Jaszua rozpoczyna przypowieść... A każdy, kto słucha tych słów... Jakich słów? Warto tu wspomnieć, że Jaszua opowiedział tę historię zaraz po tym, jak powiedział te słowa:

Mat 7:21-23

Nie każdy, kto mi mówi: Panie, Panie, wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto wypełnia wolę mojego Ojca, który jest w niebie. Wielu powie mi tego dnia: Panie, Panie, czyż nie prorokowaliśmy w twoim imieniu i w twoim imieniu nie wypędzaliśmy demonów, i nie czyniliśmy wielu cudów? A wtedy im oświadczę: Nigdy was nie znałem. Odstąpcie ode mnie wy, którzy czynicie nieprawość.

Wbrew obiegowej opinii, Boże Słowo się nie zmienia, czyli zawierające się w nim też, Boże Prawo. W pierwszych trzech częściach poświęciliśmy dużo czasu, pokazując, że Boże Prawo się nie zmieniło, więc nie będziemy się powtarzać. Idąc dalej, naszym celem będzie rozprawić się z powszechnym zamieszaniem dotyczącym Pawła i Bożego Prawa... po kolei, z każdym z nich. Choć najpierw musimy wejść w umysł Pawła, by go zrozumieć. Powinno zależeć nam zrozumieć, jak Paweł widzi cel i funkcjonowanie Bożego Prawa. Boże Prawo podaje definicję grzechu.

Jeremiasz 44:23

Ponieważ spalaliście kadzidła i grzeszyliście przeciwko Jahwe, i nie słuchaliście głosu Pana, i nie postępowaliście według jego zakonu, jego przykazań i jego świadectw, dlatego spotkało was to nieszczęście, jak to jest dzisiaj.

Ezechiel 18:21

Lecz gdy bezbożny odwróci się od wszystkich swoich grzechów, które popełnił, i będzie przestrzegał wszystkich moich przykazań, i będzie wykonywał prawo i sprawiedliwość, na pewno będzie żył, nie umrze.

Daniel 9:11

Nawet cały Izrael przekroczył twój zakon i odwrócił się, by nie słuchać twojego głosu. Dlatego rozlała się nad nami klątwa i przysięga, zapisana w zakonie Mojżesza, sługi Bożego, bo zgrzeszyliśmy przeciwko niemu.

Tak samo Paweł widział główny cel Bożego Prawa... jako definicję grzechu.

Rzym 3:20

Dlatego z uczynków prawa nie będzie usprawiedliwione żadne ciało w jego oczach,

gdyż przez prawo jest poznanie grzechu.

Rzym 7:7

Cóż więc powiemy? Że prawo [jest] grzechem? Nie daj Boże! Przeciwnie, nie poznałem grzechu [jak] tylko przez prawo, bo i o pożądlivosti nie wiedziałbym, gdyby prawo nie mówiło: Nie będziesz pożądał.

Jan uczył tak samo, jak Paweł...

1 Jan 3:4

Każdy, kto popełnia grzech, przekracza też prawo, ponieważ grzech jest przekroczeniem prawa.

Paweł uczy, że każdy z ludzi jest odpowiedzialny przed Bogiem poprzez Boże Prawo. Co oznacza, że musi być powód, dlaczego Boże Prawo definiuje grzech. Po tym, jak definiuje grzech, ma wpływ na nasz obecny stan lub pozycję przed Stwórcą. Mówi, że zamilkną wszystkie usta, co oznacza, że ani jedna osoba nie będzie się w stanie obronić za swój grzech, za złamanie Bożego Prawa. Wszyscy jesteśmy winni i staliśmy się świadomi swego grzechu.

Rzym 3:19-20

A wiemy, że wszystko, co mówi prawo, mówi do tych, którzy są pod prawem, aby wszystkie usta zostały zamknięte i aby cały świat podlegał karaniu Boga. Dlatego z uczynków prawa nie będzie usprawiedliwione żadne ciało w jego oczach, gdyż przez prawo jest poznanie grzechu.

Czyli zanim wejdziemy w wiarę, w pewnym momencie naszego życia słyszymy Boże Prawo lub instrukcje. W tym momencie uświadamiamy sobie, że jesteśmy winni przed naszym Stworzycielem za łamanie Bożego Prawa. Uświadamiamy sobie, że nie szliśmy za Bożym Prawem, lecz zamiast tego za Prawem Grzechu. Prawo Grzechu jest całkowitym przeciwieństwem Prawa Bożego.

PRAWO GRZECHU

Rzym 7:23-24

Lecz widzę inne prawo w moich członkach, walczące z prawem mego umysłu, które bierze mnie w niewolę prawa grzechu, które jest w moich członkach. Nędzny ja człowiek! Któż mnie wybawi z tego ciała śmierci?

Nasze ciało pragnie grzechu. Nasze ciało nienawidzi Bożego Prawa. W rezultacie wszyscy zgrzeszyliśmy.

Rzym 3:9-12

Cóż więc? Czy my, Żydzi, przewyższamy ich? Żadną miarą! Ponieważ przedtem dowiedliśmy, że zarówno Żydzi, jak i Grecy, wszyscy są pod grzechem; Jak jest napisane: Nie ma sprawiedliwego, ani jednego; Nie ma rozumnego i nie ma [nikogo], kto by szukał Boga. Wszyscy zoczyli z drogi, razem stali się nieużyteczni, nie ma [nikogo], kto by czynił dobro, nie ma ani jednego.

Kontekst mówi o tych, którzy są pod prawem, którzy są pod Prawem Grzechu i Śmierci. Znaczy to, że przed wiarą nikt nie czyni dobrze, ponieważ jedyną rzeczą, jaka jest dobra, to podążanie za Słowem Bożym. Przez cały dzień możemy robić rzeczy, które uważamy za dobre, lecz jeśli nie robimy ich w Duchu chęci podążania za Słowem Bożym, to czynimy je ze złych powodów.

Robimy je dla naszych własnych powodów. Nasze drogi nie są sprawiedliwe. Drogi naszego Stwórcy są sprawiedliwe. Nasza sprawiedliwość jest jak brudna szmata. Jego sprawiedliwość jest czysta i prawa. Są konsekwencje dla grzechu i tą konsekwencją jest śmierć.

PRAWO GRZECHU I ŚMIERCI

Rzym 5:12

Dlatego, tak jak przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, tak też na wszystkich ludzi przeszła śmierć, ponieważ wszyscy zgrzeszyli.

Mamy to w 1 Mojż. 2:16-17.

I rozkazał Jahwe Bóg człowiekowi: Możesz jeść do woli z każdego drzewa ogrodu; Ale z drzewa poznania dobra i zła jeść nie będziesz, bo tego dnia, kiedy zjesz z niego, na pewno umrzesz.

Ponieważ człowiek zjadł z drzewa poznania dobra i zła, co było wbrew Torze Jahwe, wszystkich czeka nas śmierć. Nasz grzech wiedzie do śmierci. Od czasów Edenu wszyscy grzeszymy, czyli łamiemy Boże Prawo, co prowadzi do śmierci. Jest to znane jako Prawo Grzechu i Śmierci. Jesteśmy w niewoli tej rzeczywistości.

Rzym 8:2

Gdyż prawo Ducha życia, w Jaszua Mesjaszu, uwolniło cię od prawa grzechu i śmierci.

Prawo Ducha uwalnia nas. Może byłoby dla nas dobre dowiedzieć się, co Duch robi, gdy chodzi o Boże Prawo.

PRAWO DUCHA

Co to jest 'Prawo Ducha'? Lub patrząc z hebrajskiej perspektywy, co to są 'Instrukcje Ducha'? Dowiedzmy się...

1 Kor 2:13

A o tym też mówimy nie słowami, których naucza ludzka mądrość, lecz których naucza Duch Święty, stosując do duchowych spraw to, co duchowe.

Czyli są to instrukcje nie od ludzi, lecz od Ducha... oferują nam rozróżnienie, co jest prawdą. *Stosując do duchowych spraw to, co duchowe.* A co to znaczy 'duchowe'?

Rzym 7:14

Gdyż wiemy, że Prawo jest duchowe.

A co jest prawdą?

Psalm 119:142

Twoja sprawiedliwość jest sprawiedliwością wieczną, a twoje Prawo jest prawdą.

Czyli Duch prowadzi nas do czynienia Bożego Prawa, które jest prawdą. Tego samego uczył nasz Mesjasz.

Jan 16:13

Lecz gdy przyjdzie Duch prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę. Nie będzie bowiem mówił sam od siebie, ale będzie mówił to, co usłyszy, i oznajmi wam przysłę

rzeczy.

To nie było coś, czego nie można było się spodziewać. Prorocy dawno temu to zapowiadali. Duch ma prowadzić do Bożego Prawa, abyśmy mogli czynić Boże Prawo.

Ezechiel 36:26-27

I dam wam serce nowe, i ducha nowego dam do waszego wnętrza, i usunę z waszego ciała serce kamienne, a dam wam serce mięsiste. Mojego ducha dam do waszego wnętrza i uczynię, że będziecie postępować według moich przykazań, moich praw będziecie przestrzegać i wykonywać je.

Prawo Ducha lub Instrukcje Ducha mówią nam, że Boże Prawo jest prawdą, kiedy go usłyszymy. Prowadzi nas w stronę Bożego Prawa, z dala od ciała. Czyli w chwili, gdy wchodzi w nas Duch, natychmiast uświadamiamy sobie, że jesteśmy pod Prawem Grzechu i Śmierci. To wtedy też uświadamiamy sobie, że jesteśmy więźniami i niewolnikami własnego grzechu. Gdy uświadomimy sobie, że jesteśmy w więzieniu, to chcemy się wydostać. Wtedy u Stwórcy szukamy drogi wyjścia. Duch albo pragnienie prawdy oraz chęć uwolnienia powoduje pojawienie się w nas wiary w naszego Stwórcę i w Jego wieczne, autorytatywne i niezmienne Słowo. To następnie prowadzi nas do Prawa Wiary, która jest ze słuchania.

Rzym 10:17

Wiara więc jest ze słuchania, a słuchanie przez słowo Mesjasza.

PRAWO WIARY

Rzym 3:27-28

Gdzież więc jest [powód do] chluby? Został wykluczony. Przez jakie prawo? Uczynków? Nie, przez prawo wiary. Tak więc twierdzimy, że człowiek zostaje usprawiedliwiony przez wiarę, bez uczynków prawa.

Te instrukcje lub to Prawo Wiary, to coś, czego musimy słuchać.

Rzym 1:5

Przez którego otrzymaliśmy łaskę i apostołstwo, [by przywieść] do posłuszeństwa wierze wszystkie narody dla jego imienia.

Prawo Wiary ma sprowadzić twoje myślenie do Bożego Słowa. Paweł nazywa to stawaniem się nowym człowiekiem.

Efez 4:22-24

...macie zdjąć z siebie starego człowieka, kierującego się poprzednim sposobem życia, niszczonego według zwodniczych żądz, a poddawać się odnowie w duchu waszego umysłu i oblec się w nowego człowieka, stworzonego według Boga w sprawiedliwości i świętości prawdy.

To w tym momencie wchodzimy w plan zbawienia. Trzeba tu zaznaczyć, że dzieje się to wszystko, nim cokolwiek zrobimy.

Efez 2:8-9

Gdyż łaską jesteście zbawieni przez wiarę, i to nie z was, to dar Boga; nie z uczynków, aby się ktoś nie chlubił.

Nasza wiara nie wywodzi się z uczynków, lecz prowadzi do nich i dlatego widać ją w uczynkach. Nasza wiara to ufanie, że Boże Słowo jest prawdą... a Słowo Boże to charakter, do jakiego mamy się upodabniać. Tak więc wiara prowadzi do uczynków, a nie że uczynki prowadzą do wiary. Pomyślcie także nad hebrajskim słowem 'emunah', wiara, zwykle jest to słowo na charakter, na całkowitą wiarygodność i wierność kogoś, zwłaszcza Boga. Wiara to aktywne nastawienie na całkowitą zależność od absolutnej wiarygodności Boga. To znaczy, że 'wiara' jest widoczna w aktach zaufania: w powierzaniu siebie Jego opiece, bez względu na okoliczności!

Dopóki oraz jeżeli nie opieramy się na Jego wiarygodności, to nie mamy wiary. Możemy mieć zestaw spisanych wierzeń, które cytujemy, ale nie mamy żywej relacji. Wiarę odnajdujemy jedynie w akcie (czynie) zaufania, nie w deklaracjach. Izrael twierdził, że ma 'wiarę' w Boga, lecz ich czyny ukazywały zaprzeczenie Jego prawa do nich. Prawda jest taka, że byli bez wiary. Jeśli wiara jest czynem ufania Mu, to albo działamy w zaufaniu, albo nie działamy w zaufaniu. Albo Mu ufamy, albo idziemy swoją drogą. Nie ma nic pośrodku. Jak uzyskujemy taką wiarę? Bóg jej udziela, chętnie, w pełni i stale. Z Bożej strony relacji, nic cię nie hamuje, by Mu ufać. Wszystko, co musimy zrobić, to działać tak samo.

Pismo pokazuje nam, że istnieje małżeństwo między wewnętrzną wiarą i jej uwidacznianiu się w życiu, jakie prowadzimy. Co oznacza... sprawiedliwość, jaką każdy może widzieć, i która wywodzi się z Bożego Słowa, które, jak wierzymy, jest prawdą. Ujmując to prościej, Prawo Wiary, które mamy przestrzegać wewnętrznie, które ma nas przemieniać w nowego człowieka i prowadzić do Prawa Sprawiedliwości... to widzialne praktykowanie Słowa Bożego.

PRAWO SPRAWIEDLIWOŚCI

Rzym 1:17

W niej bowiem objawia się sprawiedliwość Boga z wiary w wiarę, jak jest napisane:
Sprawiedliwy będzie żył z wiary.

Paweł cytował tylko proroków...

Habakuk 2:4

Oto człowiek niesprawiedliwy nie zazna spokoju duszy, ale sprawiedliwy z wiary żyć będzie.

To oznacza, że prawdziwa wiara, która pojawia się pierwsza, będzie się zawsze objawiała uczynkami sprawiedliwości. Oto prosty przykład. Co, jeśli ktoś by ci powiedział, że jutro twój dom wybuchnie. Założmy, że chcesz żyć i wolałbyś nie wylecieć w powietrze. Jeśli byś mówił, że wierzysz, iż twój dom wybuchnie, a jednak pozostałbyś w domu, to czy miałoby to sens? To by nie była prawdziwa wiara. Gdybyś naprawdę wierzył, że twój dom wybuchnie, to nie zostałbyś w domu. I analogicznie, gdybyś naprawdę wierzył, że Słowo Boże jest prawdą, to pragnąłbyś czynić Boże Słowo.

Jakub 2:14–26

Jaki z tego pożytek, moi bracia, jeśli ktoś mówi, że ma wiarę, a nie ma uczynków? Czy wiara może go zbawić? Gdyby brat albo siostra nie mieli się w co ubrać i brakowałoby im codziennego pożywienia; A ktoś z was powiedziałby im: Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i najedzcie, a nie daliście im tego, czego potrzebuje ciało, jaki z tego pożytek? Tak i wiara, jeśli nie ma uczynków, martwa jest sama w sobie. Lecz ktoś może powiedzieć: Ty masz wiarę, a ja mam uczynki; pokaż mi swoją wiarę bez twoich uczynków, a ja ci pokażę swoją wiarę z moich uczynków. Ty wierzysz, że jest jeden Bóg, i dobrze czynisz. Demony także wierzą i drżą. Czy chcesz się przekonać, marny człowieku, że wiara bez uczynków jest martwa? Czy Abraham, nasz ojciec, nie został usprawiedliwiony z uczynków, gdy ofiarował Izaaka, swego syna, na ołtarzu? Widzisz, że wiara współdziałała z jego uczynkami i przez uczynki wiara stała się doskonała. I tak

wypełniło się Pismo, które mówi: Uwierzył Abraham Bogu i poczytano mu to za sprawiedliwość, i został nazwany przyjacielem Boga. Widzicie więc, że człowiek zostaje usprawiedliwiony z uczynków, a nie tylko z wiary. Podobnie i nierządnicą Rachab, czy nie z uczynków została usprawiedliwiona, gdy przyjęła wysłanników i wypuściła [ich] inną drogą? Jak bowiem ciało bez ducha jest martwe, tak i wiara bez uczynków jest martwa.

Jeszcze raz, prawdziwa wiara wydaje namacalne rezultaty w naszym życiu, które możemy zobaczyć... jest to dowód wiary.

Heb 11:1

A wiara jest podstawą tego, czego się spodziewamy, [i] dowodem tego, czego nie widzimy.

Poświęćcie chwilę i przeczytajcie cały 11 rozdział. Jest tam przykład za przykładem ludzi, dokonujących czynów z powodu swej wiary... dowodzących swoją wiarę. Dlaczego? Bo wiara wywołuje zmiany w naszym zachowaniu, które są zgodne z Bożym Słowem, CAŁYM Bożym Słowem.

Rzym 3:27-28

Gdzież więc jest [powód do] chluby? Został wykluczony. Przez jakie prawo? Uczynków? Nie, przez prawo wiary. Tak więc twierdzimy, że człowiek zostaje usprawiedliwiony przez wiarę, bez uczynków prawa.

Pamiętajcie, prawo to po prostu instrukcje. Paweł uczy, że jeśli pójdziemy według instrukcji wiary (Prawa Wiary), to jesteśmy przez nie usprawiedliwieni. A z drugiej strony instrukcje uczynków nie usprawiedliwiają nas. Czym są te instrukcje wiary? Instrukcją jest, by mieć wiarę, wtedy zostaniemy usprawiedliwieni ku zbawieniu. I tu pojawia się pytanie, wiarę, w co dokładnie? Mamy odpowiedź we wcześniejszym wersecie.

Rzym 3:26

Aby okazać swoją sprawiedliwość w obecnym czasie po to, aby on był sprawiedliwym i usprawiedliwiającym tego, kto wierzy w Jaszua.

Nasza wiara ma być w Jaszua. Ale co to znaczy? Co to znaczy, mieć wiarę w Jaszua? Czy to znaczy, że mamy po prostu uwierzyć, że On istniał? Czy to znaczy, że mamy po prostu uwierzyć, że On zmarł? Nie... Jaszua to Słowo Boże w postaci ciała. Ufać i wierzyć w Jaszua jest tym samym co, ufać i wierzyć w Słowo Boże.

Jan 1:14

A to Słowo stało się ciałem i mieszkało wśród nas.

Ufać i wierzyć w Jaszua, to ufać i wierzyć, że Słowo Boże jest prawdą i sposobem na życie. To w takiej wierze wytworzymy w sobie pragnienie, by czynić sprawiedliwość. To właśnie to praktykowanie tego Bożego Prawa jest dowodem naszej wiary dla innych. Jan powtarza tę myśl kilkakrotnie.

1 Jan 2:29

Jeżeli wiecie, że on jest sprawiedliwy, wiedzcie [też], że każdy, kto czyni sprawiedliwość, z niego się narodził.

1 Jan 3:7

Dzieci, niech was nikt nie zwodzi. Kto czyni sprawiedliwość, jest sprawiedliwy, tak jak

[i] on jest sprawiedliwy.

1 Jan 3:10

Po tym poznaje się dzieci Boże i dzieci diabła: Każdy, kto nie czyni sprawiedliwości, nie jest z Boga, jak i ten, kto nie miłuje swego brata.

Jan przekazuje tę samą myśl, że posłuszeństwo jest dowodem naszej wiary.

1 Jan 2:1-6

Moje dzieci, piszę wam to, abyście nie grzeszyli. Jeśli jednak ktoś zgrzeszy, mamy orędownika u Ojca, Jaszua, Mesjasza sprawiedliwego. I on jest przebłaganiem za nasze grzechy, a nie tylko za nasze, lecz także [za grzechy] całego świata. A po tym poznajemy, że go znamy, jeśli zachowujemy jego przykazania. Kto mówi: Znam go, a nie zachowuje jego przykazań, jest kłamcą i nie ma w nim prawdy. Lecz kto zachowuje jego słowo, w nim prawdziwie wypełniła się miłość Boga. Po tym poznajemy, że w nim jesteśmy. Kto mówi, że w nim trwa, powinien sam postępować tak, jak on postępował.

Jan pisze, że jego pragnieniem jest, byśmy nie grzeszyli, a skoro grzech to łamanie Bożego Prawa, to tak naprawdę mówi, że pragnie, byśmy wykonywali Boże Prawo. Oznacza to, że gdy zgrzeszymy, to nasze grzechy są przykryte łaską, dzięki sprawiedliwości Jaszua. Jednakże ta łaska jest dana tylko tym, którzy mają pragnienie przestrzegania przykazań Bożych, chodzenia w tych samych przykazaniach, co Mesjasz... Szabat, odżywianie... wszystko.

Myśl, że owoc albo posłuszeństwo jest dowodem naszej wiary, nie jest czymś, co wymyślił Paweł lub Jan. Mówiliśmy już, że prorocy uczyli, iż sprawiedliwy będzie żył ze swojej wiary. Oczywiście Jaszua uczył tego samego.

Mat 12:33

Sprawcie, aby drzewo było dobre i jego owoc dobry, albo sprawcie, aby drzewo było złe i jego owoc zły. Po owocu bowiem poznaje się drzewo.

Jaszua wydawał tylko dobre owoce, jako nasz przykład... i w tym przykładzie przestrzegał tylko Bożego Prawa.

PRAWO CHRYSTUSA

1 Kor 9:21

Dla tych, którzy są bez Prawa, jak ten, który jest bez Prawa, choć nie jestem bez Prawa Bożego, lecz pod Prawem Chrystusa, aby tych, którzy są bez Prawa, pozyskać.

Paweł mówi tu o czymś takim, że wkłada czyjeś buty, by spróbować pomóc im lepiej zrozumieć i mówi tu, że nie jest poza Bożym Prawem, lecz pod Prawem Chrystusa. Zatem w tym samym czasie jest w Bożym Prawie i w Prawie Chrystusa... co to znaczy? Że są tym samym. Paweł wyjaśnia tutaj, że instrukcje, jakie dał nam Mesjasz, są tym samym co Boże Prawo.

Jaszua szedł tylko za Bożym Prawem i On jest przykładem, który mamy naśladować, i mamy chodzić tak samo, jak On chodził. Dlatego naśladowanie Prawa Chrystusa jest tym samym, co naśladowanie Prawa Bożego.

Przełknęliśmy siedem praw Pawła.

1. Prawo Boże
2. Prawo Grzechu
3. Prawo Grzechu i Śmierci
4. Prawo Ducha Życia
5. Prawo Wiary

6. Prawo Sprawiedliwości

7. Prawo Chrystusa

Istnieje proces oraz porządek, jaki te prawa mają wpływ na nasze życie wiary... Boże Prawo to nasze instrukcje od naszego Stwórcy. Nasze ciało (natura) nie chce podążać według tych instrukcji. Nazywa się to Prawem Grzechu. Grzech wiedzie do śmierci. My wszyscy zgrzeszyliśmy. Wszyscy zasługujemy na śmierć. Jest to znane jako Prawo Grzechu i Śmierci. Będąc pod Prawem Grzechu i Śmierci, nie wiedząc o tym, jesteśmy w niewoli i pułapce obietnicy wiecznej śmierci. Duch mówi do nas prawdę i kieruje nas w stronę życia wiecznego z Bożego Słowa. Wtedy dociera do nas, że jesteśmy w niewoli Prawa Grzechu i Śmierci. Uświadamiamy sobie, że musimy uwierzyć Bożemu Słowu, ufając i poddając się całkowicie Bożemu Słowu. Jest to pragnienie podążania za Słowem Bożym, charakteryzujące się nowym pragnieniem, które jest przeciwne ciału (naturze), które jest przeciwne Bożemu Słowu. W tej wierze praktykujemy sprawiedliwość. Ta sprawiedliwość jest tą samą sprawiedliwością, w jakiej chodził nasz Mesjasz w wierze. Jest to znane jako Prawo Chrystusa.

Teraz gdy poznaliśmy te siedem praw, rozumianych przez Pawła, powinniśmy być gotowi, by rozpatrzyć każdy z listów Pawła. Bardzo często będziemy wracać do tych 7 praw, poprzez kontekst, w jakim będziemy, i bardzo często zobaczymy, że Paweł po prostu pomaga ludziom zrozumieć właściwy porządek lub kolejność tych praw, a nie sugerowanie, że któreś z nich jest usunięte, bądź zmienione. Pamiętajcie o tych 7 prawach, gdy przejdziemy do części 5 serii Paradoks Pawła. W kolejnej części będziemy dogłębnie omawiać List do Rzymian.

Mamy nadzieję, że to nauczanie było dla was błogosławieństwem, i pamiętajcie, wszystko badajcie. Szalom.

tłumaczenie – Bogusław Kluz